

פורסם ב 09:15 09/12/09 - עדכון אחרון 10:54 09/12/09 -

ארגון נשים פלסטיני קורא לשבור את קשר השתיקה לגבי זנות בחברה הפלסטינית

מאת [עמירה הס](#)

ארגון "סווא", הנאבק באלימות נגד נשים בחברה הפלסטינית, מפרסם דו"ח הקורא להכיר במוכרות שירותי מין כקורבן ולא כעברייניות **תגיות: פלסטינים, זנות**

[twitter עקבו אחרי אתר הארץ בטוויטר](#)

הדו"ח של הארגון 'סווא' עודד קיום מחקר מקיף על תופעת הזנות בחברה הפלסטינית

צעירות פלסטיניות נאלצות למכור שירותי מין בבתי בושת, דרך מכוני ליווי ובדירות פרטיות ברמאללה ובירושלים המערבית והמזרחית, גם באזורים שבהן גרים יהודים. הצעירות מובאות מאזורים שונים בגדה - בעיקר עירוניים, מרצועת עזה וגם מישראל. ידוע גם על נשים ממדינות מזרח אירופיות שנמכרו לעבדות מין בישראל, ומדי פעם מובאות לגדה המערבית, שם הן מוכרות שירותי מין בדירות מסוימות. קיימים מספר בתי מלון וחברות ניקיון הרשומים כחוק, ומגיישים "שירות כפול", הכולל שירותי המין לגברים .

בדו"ח ראשון מסוגו שמפרסם היום ארגון "סווא" הפלסטיני - הנאבק באלימות נגד נשים - הוא מבקש לשבור את קשר השתיקה ששורר בחברה הפלסטינית בקשר למכירת שירותי מין בקרבה.

הדו"ח, שנתמך על ידי "unifem" קרן פיתוח של האו"ם למען נשים, איננו מתיימר להיות מחקר ולא בדק את היקף התופעה אבל הכנתו עודדה הקצאת משאבים למחקר מקיף. התחקיר והראיונות לדו"ח הנוכחי התקיימו במחצית הראשונה של 2008, ומסיבות שונות הפרסום התעכב עד היום. הדו"ח שכותרתו "סחר בנשים וזנות כפוייה בקרב נשים ונערות פלסטיניות. שיטות של עבדות מודרנית", מתפרסם במסגרת "16 ימי מערכה גלובאלית למאבק באלימות נגד נשים".

התחקירניות דיברו עם מספר מוגבל מאוד של אנשים מעורבים: שלוש נשים, נהגי מוניות, עורכי דין, בעלי בתי מלון, חוקרים במשטרה הפלסטינית. מהתרחשות התחקירניות, אין מדובר ברשת מתוחכמת ומאורגנת של סוחרי נשים הפועלת בשטחים הפלסטיניים הכבושים. מדובר בעיקר בסרסוריות פלסטיניות בשנות הארבעים והחמשים לחייהן, שהיו יצאניות בעברן. אחת, למשל - בעלת תעודת זהות ירושלמית, מחזיקה ארבע דירות בושת. היא מתירה לנשים שאצלה לצאת לחופשה בבית, אך מפעילה כמה שיטות של כפייה והפחדה כדי להבטיח שיחזרו וישארו לעבוד בשבילה. היא גם "מספקת" אותן ללקוחות בערים בישראל .

על אף שכותבות הדו"ח מסיקות שכמו במקומות אחרים בעולם מצוקה כלכלית דוחפת נשים למכור שירותי מין, המקרים שהובאו לידיעתן מלמדים בעיקר על רקע של אלימות מינית שהנשים חוו בתוך הבית ולפעמים כפיית נישואין בגיל צעיר. חלק מהנשים שידועות למחברות הדו"ח הן סטודנטיות במוסדות לימוד גבוה בגדה המערבית. כמה הן תלמידות תיכון. במקרים ספורים שהגיעו לידיעת המחברות באמצעות העיתונות, אבות מכרו את בנותיהם בשיטה של נישואי "עורפי" - הכרזה על נישואין, שלא באמצעות כהן דת. כשאותה צעירה נישאת שוב ושוב נישואי עורפי - ברור שזוהי כסות לסחר מיני שנעשה בה .

המחברות אמנם מציינות שהלקוחות המעורבים נעים בין "אנשי עסקים עשירים לאנשים צעירים", אך אינן מפרטות יותר לגבי זהותם והרקע שלהם .

הדו"ח קורא לרשויות הפלסטיניות ולחברה להכיר בקיומה של הבעיה. הוא ממליץ לארגונים לא ממשלתיים פלסטיניים ליזום הצעת חוק, שתייחס לזנות כאלימות מינית ויראה את מוכרות שירותי המין כקורבן ולא כעברייניות. הוא קורא לרשות הפלסטינית לפעול לאימוץ חוק מתקדם, ברוח זו, לזנוח את הגישה שהזנות היא "מתוך בחירה" ולאמן את רשויות החוק להתייחס בכבוד ובהגינות לנשים אלו. כמו כן הוא קורא להקמת מקלטים ולתמיכה במקלטים קיימים, שבהם

נשים שאולצו לעסוק בזנות יוכלו למצוא מחסה .

סווא - "כל הנשים יחד היום ומחר" הוקם ב-1998, והוא מפעיל שירות יעוץ חירום טלפוני לנשים ולילדים ומציע הדרכות שונות בבתי ספר ובמשטרה בנושא אלימות נגד נשים והמאבק בה.